

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 1

- Ασ. Ασ. 1,1 Ἄσμα ἁσμάτων, ὃ ἐστὶ τῷ Σαλωμών.
- Ασ. Ασ. 1,1 Το ἄσμα των ασμάτων, το κατ' ἐξοχὴν ωραῖον αὐτὸ ἄσμα εἶναι του Σολομώντος.
- Ασ. Ασ. 1,2 Φιλησάτω με ἀπὸ φιλημάτων στόματος αὐτοῦ, ὅτι ἀγαθοὶ μαστοὶ σου ὑπὲρ οἶνον,
- Ασ. Ασ. 1,2 Ἀς με φιλήσῃ ὁ ἀγαπημένος μου με τὰ φιλήματα του ἰδικοῦ του στόματος, διότι αἱ ἰδικαὶ του θωπεῖαι εἶναι ωραιότεραι καὶ ἀπὸ τον πλέον ἐκλεκτὸν οἶνον.
- Ασ. Ασ. 1,3 καὶ ὁσμὴ μύρων σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα· μύρον ἐκκενωθὲν ὄνομά σου. διὰ τοῦτο νεάνιδες ἠγάπησάν σε,
- Ασ. Ασ. 1,3 Ἡ ευωδία των ἰδικῶν σου μύρων εἶναι περισσότερον ευάρεστος, ἀπὸ ὅλα τα ἀρώματα του κόσμου. Το ὄνομά σου εἶναι σαν τὸ μύρον, που ἀδειασε ἀπὸ σφραγισμένον δοχεῖον. Δια τοῦτο αἱ παρθένοι νεάνιδες σε ἠγάπησαν με ὅλην των τὴν καρδίαν.
- Ασ. Ασ. 1,4 εἴλκυσάν σε, ὀπίσω σου εἰς ὁσμὴν μύρων σου δραμοῦμεν. εἰσήνεγκέ με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ταμιεῖον αὐτοῦ. ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν σοί· ἀγαπήσομεν μαστοὺς σου ὑπὲρ οἶνον· εὐθύτης ἠγάπησέ σε.
- Ασ. Ασ. 1,4 Εἰλκύσθησαν ἀπὸ σέ. Θα τρέξωμεν ὀπίσω σου μεθυσμένοι ἀπὸ τὴν ευωδίαν των ἰδικῶν σου μύρων. Ὁ βασιλεὺς μου με εἰσήγαγεν εἰς τα ἰδιαίτερα αὐτοῦ ἐσωτερικὰ διαμερίσματα. Θα χαρώμεν καὶ θα εὐφρανθῶμεν μαζὴ σου. Θα ἀγαπήσωμεν τὰς ευαρέστους καὶ ἡδονικὰς θωπείας σου περισσότερον ἀπὸ τον ἐκλεκτὸν οἶνον. Καθε ευθεῖα καρδία

σε ηγάπησε και σε αγαπά.

Ασ. Ασ. 1,5 μέλαινά είμι ἐγὼ καὶ καλή, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, ὡς σκηνώματα Κηδάρ, ὡς δέρρεις Σαλωμών.

Ασ. Ασ. 1,5 Ω θυγατέρες, της Ιερουσαλήμ! Είμαι πολύ μελαγχροινή ἐγώ, ὅπως αἱ σκηναὶ των κατοίκων Κηδάρ. Είμαι ὁμως ωραία, ὅπως τα πολύτιμα ἐκ δέρματος παραπετάσματα του ωραίου ἀνακτόρου του Σολομώντος.

Ασ. Ασ. 1,6 μὴ βλέψητέ με ὅτι ἐγὼ είμι μεμελανωμένη, ὅτι παρέβλεψέ με ὁ ἥλιος· υἱοὶ μητρός μου ἐμαχέσαντο ἐν ἐμοί, ἔθεντό με φυλάκισσαν ἐν ἀμπελῶσιν· ἀμπελῶνα ἐμὸν οὐκ ἐφύλαξα.

Ασ. Ασ. 1,6 Μὴ με κυττάζετε με περιέργειαν, που είμαι μελαγχροινή. Διότι ὁ ἥλιος ἐπεσε καυστικός ἐπάνω μου και με εμαύρισε. Οἱ ἀδελφοί μου ἐχολώθησαν ἐναντίον μου και ἐφιλονείκησαν και με ἐστείλαν να φυλάττω τους ἀμπελώνας. Εγὼ ὁμως ἀπὸ την ἀγάπην προς αὐτόν δεν ἐφύλαξα τον ἀμπελώνα μου· ἀδιαφόρησα δι' αὐτόν.

Ασ. Ασ. 1,7 ἀπάγγειλὸν μοι ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου, ποῦ ποιμαίνεις, ποῦ κοιτάζεις ἐν μεσημβρίᾳ, μήποτε γένωμαι ὡς περιβαλλομένη ἐπ' ἀγέλαις ἐταίρων σου.

Ασ. Ασ. 1,7 Πές μου συ, τον ὁποῖον ἔχει ἀγαπήσει ἡ ψυχὴ μου, που βόσκεις τα πρόβατά σου; Που πλαγιάζεις και ἀναπαύεσαι κατὰ τας μεσημβρινὰς ὥρας; Πές μου, που είσαι, για να μη περιπλανηθῶ ἀναζητούσα σε εἰς τα ποιμνία των συντρόφων σου ποιμένων.

Ασ. Ασ. 1,8 ἐὰν μὴ γνῶς σεαυτήν, ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν, ἔξελθε σὺ ἐν πτέρναις τῶν ποιμνίων καὶ ποίμινε τὰς ἐρίφους σου ἐπὶ σκηνώμασι τῶν ποιμένων.

Ασ. Ασ. 1,8 Εὰν συ, ἡ ωραία μεταξύ ὅλων των γυναικῶν, εἴαν συ δεν γνωρίζης τον εαυτόν σου, ἐβγα και ἀκολούθησε τα ἶχνη των ποιμνίων. Βοσκε τα ἐρίφιά σου ἀνάμεσα εἰς τας κατασκηνώσεις των ἄλλων ποιμένων και κάπου θα εὔρης

αυτόν, που αναζητείς.

Ασ. Ασ. 1,9 τῇ ἵππῳ μου ἐν ἄρμασι Φαραὼ ὠμοίωσά σε, ἡ πλησίον μου.

Ασ. Ασ. 1,9 Με την μεγαλοπρεπή και υπερήφανον φορβάδα μου, ζευγμένην στο ἄρμα του Φαραώ, ἐγὼ παρομοιάσει σέ, ὦ καλή μου και σύντροφέ μου.

Ασ. Ασ. 1,10 τί ὠραιώθησαν σιαγόνες σου ὡς τρυγόνος, τράχηλός σου ὡς ὀρμίσκοι;

Ασ. Ασ. 1,10 Ποσον ωραῖαι εἶναι αἱ παρειαὶ σου και αἱ σιαγόνες σου. Ομοιάζουν με τας σιαγόνας των τρυγόνων. Ο δε τράχηλός σου εἶναι ωραιότατος, ὡσάν στολισμόν πολυτίμων κοσμημάτων.

Ασ. Ασ. 1,11 ὁμοιώματα χρυσίου ποιήσομέν σοι μετὰ στιγμάτων τοῦ ἀργυρίου.

Ασ. Ασ. 1,11 Κοσμήματα χρυσοῦ διάστικτα με ἀργυρον θα κατασκευάσωμεν δια τον λαιμόν σου.

Ασ. Ασ. 1,12 ἕως οὔ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει αὐτοῦ, νάρδος μου ἔδωκεν ὁσμὴν αὐτοῦ.

Ασ. Ασ. 1,12 Καθ' ὃν χρόνον ὁ βασιλεὺς μου εἶναι ἀνακεκλιμένος, παρὰ την πλουσίαν τράπεζάν του, ὁ νάρδος μου ἀνέδιδε το εὐάρεστον ἀρώμά του.

Ασ. Ασ. 1,13 ἀπόδεσμος τῆς στακτῆς ἀδελφιδός μου ἐμοί, ἀνὰ μέσον τῶν μαστῶν μου αὐλισθήσεται.

Ασ. Ασ. 1,13 Σαν θήκη γεμάτη ἀπὸ εὐώδη στακτὴν εἶναι δι' ἐμέ ὁ πολυαγαπημένος ἀδελφός μου. Θα ἀναπαύεται ἀνάμεσα στους μαστοὺς μου, ἐπάνω ἀπὸ την καρδιά μου.

Ασ. Ασ. 1,14 βότρυς τῆς κύπρου ἀδελφιδός μου ἐμοί, ἐν ἀμπελῶσιν Ἑγγαδδί.

Ασ. Ασ. 1,14 Ὡσάν το ἀνθισμένο κλήμα, που ευωδιάζει εἰς τα ἀμπέλια της Ἑγγαδδί, εἶναι ὁ ἀγαπημένος ἀδελφός της ψυχῆς μου.

Ασ. Ασ. 1,15 ἰδοὺ εἴ καλή, ἡ πλησίον μου, ἰδοὺ εἴ καλή, ὀφθαλμοί σου περιστεραί.

- Ασ. Ασ. 1,15 Ἰδοῦ, σύντροφέ μου, εἶσαι ωραία. Ἰδοῦ, εἶσαι ωραία. Οἱ
οφθαλμοί σου εἶναι ὡσάν τα περιστέρια.
- Ασ. Ασ. 1,16 ἰδοῦ εἴ καλός, ὁ ἀδελφιδός μου, καί γε ὠραῖος· πρὸς
κλίνην ἡμῶν σύσκιος,
- Ασ. Ασ. 1,16 Ἰδοῦ, καὶ συ εἶσαι ωραῖος, ἀδελφέ της ψυχῆς μου· πολὺ
ωραῖος. Εἶσαι ἐπάνω εἰς τὴν κλίνην σου σαν κάτω ἀπὸ
παχύσκιον δένδρον.
- Ασ. Ασ. 1,17 δοκοὶ οἴκων ἡμῶν κέδροι, φατνώματα ἡμῶν
κυπάρισσοι.
- Ασ. Ασ. 1,17 Τα δοκάρια τοῦ σπιτιοῦ μας εἶναι αρωματικά κέδροι καὶ τα
κουφώματά μας ξύλα κυπαρίσσου.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 2

- Ασ. Ασ. 2,1 Ἐγὼ ἄνθος τοῦ πεδίου, κρίνον τῶν κοιλάδων.
- Ασ. Ασ. 2,1 Εγὼ εἶμαι τὸ ἄνθος τῆς πεδιάδος, τὸ κρίνον τῶν κοιλάδων.
- Ασ. Ασ. 2,2 ὥς κρίνον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, οὕτως ἡ πλησίον μου ἀνὰ
μέσον τῶν θυγατέρων.
- Ασ. Ασ. 2,2 Πράγματι ὡσάν κρίνον ἀνάμεσα εἰς τα ἀγκάθια, ἔτσι εἶναι ἡ
καλὴ μου ἀνάμεσα εἰς τὰς ἄλλας παρθένας νεάνιδας.
- Ασ. Ασ. 2,3 ὥς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τοῦ δρυμοῦ, οὕτως ἀδελφιδός
μου ἀνὰ μέσον τῶν υἱῶν· ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ἐπεθύμησα
καὶ ἐκάθισα, καὶ καρπὸς αὐτοῦ γλυκύς ἐν λάρυγγί μου.
- Ασ. Ασ. 2,3 Ὡσάν καρποφόρος μηλιά ἀνάμεσα εἰς τὰ ἀκαρπα δένδρα
τοῦ δάσους, ἔτσι εἶναι ὁ ἀδελφός της ψυχῆς μου ἀνάμεσα
στοὺς ἄλλους νέους. Τὴν σκιαν αὐτοῦ τοῦ δένδρου ἐγὼ
επεθύμησα καὶ κάτω ἀπὸ αὐτὸ ἐκάθισα. Ὁ καρπὸς τοῦ εἶναι
γλυκύς στον λάρυγγά μου.
- Ασ. Ασ. 2,4 εἰσαγάγετέ με εἰς οἶκον τοῦ οἴνου, τάξατέ ἐπ' ἐμέ
ἀγάπην.
- Ασ. Ασ. 2,4 Ὁδηγήσατέ με στον οἶκον, ὅπου παρατίθεται τὸ συμπόσιον

των γάμων μας. Διδάξατέ με και καταστήσατε σταθερωτάτην την προς τον νυμφίον μου αγνήν αγάπην μου.

Ασ. Ασ. 2,5 στηρίσατέ με ἐν μύροις, στοιβάσατέ με ἐν μήλοις, ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγώ.

Ασ. Ασ. 2,5 Εἶμαι πληγωμένη ἀπὸ την αγάπην του. Στηρίζατέ με με μύρα. Σωριάστε μπροστά μου μήλα· η ευωδία των αρωμάτων και η βρώσις των μήλων θα με στηρίξη.

Ασ. Ασ. 2,6 εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιλήψεται με.

Ασ. Ασ. 2,6 Το αριστερό του χέρι εἶναι κάτω ἀπὸ την κεφαλὴν μου και το δεξιὸ του χέρι ας με εναγκαλισθῇ.

Ασ. Ασ. 2,7 ὥρκισα ὑμᾶς, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, ἐν δυνάμεσι καὶ ἐν ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ, ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην, ἕως οὗ θελήσῃ.

Ασ. Ασ. 2,7 Ω θυγατέρες της Ἱερουσαλήμ, σας εξορκίζω εἰς τας θαυμαστάς δυνάμεις της φύσεως, εἰς την ωραιότητα των αγρῶν και των πεδιάδων μη ἐξυπνήσετε και μη ανησυχήσετε την αγάπην μου. Αφήσατέ την να κοιμηθῇ και αναπαυθῇ, ὅσον θέλει.

Ασ. Ασ. 2,8 Φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου· ἰδοὺ οὗτος ἦκει πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη, διαλλόμενος ἐπὶ τοὺς βουνούς.

Ασ. Ασ. 2,8 Ακούω την φωνὴν του αγαπημένου μου. Ἰδοὺ, αὐτὸς ἐρχεται πηδῶν ἐπάνω εἰς τα ὄρη, υπερπηδᾷ τα βουνά και ὅλα τα ἐμπόδια.

Ασ. Ασ. 2,9 ὅμοιός ἐστιν ἀδελφιδός μου τῇ δορκάδι ἢ νεβρῶν ἐλάφων ἐπὶ τὰ ὄρη Βαιθήλ. ἰδοὺ οὗτος ὀπίσω τοῦ τοίχου ἡμῶν παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων, ἐκκύπτων διὰ τῶν δικτύων.

Ασ. Ασ. 2,9 Ο ἀδελφός αὐτὸς της ψυχῆς μου ομοιάζει με ζαρκάδι η με μικρὸ ελάφι, εἰς τα ὄρη της Βαιθήλ. Ἰδοὺ, ἐφθασε εὐρίσκεται ἔξω ἀπὸ τον τοίχον του σπιτιοῦ μου. Κυπτει ἀπὸ

τας θυρίδας· προσπαθεί δια μέσου των δικτυωτών να ἴδῃ με στοργήν.

Ασ. Ασ. 2,10 ἀποκρίνεται ἀδελφιδός μου, καὶ λέγει μοι· ἀνάστα, ἐλθέ ἡ πλησίον μου, καλή μου, περιστερὰ μου,

Ασ. Ασ. 2,10 Ο ἀδελφός της καρδιάς μου ἀποκρίνεται εἰς ἐμέ και μου λέγει· σήκω, ἔλα κοντὰ μου, συ η σύντροφός μου, η καλή μου, το περιστέρι μου.

Ασ. Ασ. 2,11 ὅτι ἰδοὺ ὁ χειμὼν παρῆλθεν, ὁ ὑετὸς ἀπῆλθεν, ἐπορεύθη ἑαυτῷ,

Ασ. Ασ. 2,11 Ελα· ο χειμώνας ἐπέρασεν, αἱ βροχαὶ ἐφυγαν στον τόπον των.

Ασ. Ασ. 2,12 τὰ ἄνθη ὥφθη ἐν τῇ γῇ, καιρὸς τῆς τομῆς ἔφθακε, φωνὴ τῆς τρυγόνος ἠκούσθη ἐν τῇ γῇ ἡμῶν,

Ασ. Ασ. 2,12 Τα ἄνθη ἔκαμαν την εμφάνισίν των εἰς την γην. Ο καιρὸς του κλαδεύματος ἔχει φθάσει. Ἡ φωνὴ της τρυγόνος ξανακούστηκε πάλιν εἰς την χώραν μας.

Ασ. Ασ. 2,13 ἡ συκὴ ἐξήνεγκεν ὀλύνθους αὐτῆς, αἱ ἄμπελοι κυπρίζουσιν, ἔδωκαν ὀσμὴν. ἀνάστα, ἐλθέ, ἡ πλησίον μου, καλή μου, περιστερὰ μου, καὶ ἐλθέ,

Ασ. Ασ. 2,13 Ἡ συκία ἐβγάλε τους ὀλύνθους της. Αἱ ἄμπελοι ἀνθίζουν και σκορπίζουν την ευωδίαν των. Σηκω, ἔλα συ η σύντροφός μου, η καλή μου, η περιστερὰ μου, ἔλα

Ασ. Ασ. 2,14 σὺ περιστερὰ μου, ἐν σκέπη τῆς πέτρας, ἐχόμενα τοῦ προτειχίσματος· δείξόν μοι τὴν ὄψιν σου, καὶ ἀκούτισόν με τὴν φωνήν σου, ὅτι ἡ φωνή σου ἠδεῖα, καὶ ἡ ὄψις σου ὡραία.

Ασ. Ασ. 2,14 συ το περιστέρι μου, που με συστολήν εἶσαι κρυμμένη κάτω ἀπὸ τον βράχον, κοντὰ στο τείχος. Δείξε μου την ὡραίαν σου μορφήν. Καμε με να ἀκούσω την φωνήν σου, διότι η φωνή σου εἶναι γλυκεία και η ὄψις σου ὡραία.

Ασ. Ασ. 2,15 πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας μικροὺς ἀφανίζοντας ἀμπελῶνας, καὶ αἱ ἄμπελοι ἡμῶν κυπρίζουσιν.

- Ασ. Ασ. 2,15 Πιάστε μας τα μικρά αλεπουδάκια, που καταστρέφουν τους αμπελώνας μας, τώρα που είναι αυτοί επάνω στο άνθος των.
- Ασ. Ασ. 2,16 ἀδελφιδός μου ἐμοί, κάγώ αὐτῷ, ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις,
- Ασ. Ασ. 2,16 Ο αγαπητός μου είναι για μένα και εγώ είμαι γι αυτόν. Αυτός είναι ο ποιμήν στα στολισμένα με κρίνους λειδιάδια.
- Ασ. Ασ. 2,17 ἕως οὗ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαί. ἀπόστρεψον, ὁμοιώθητι σύ, ἀδελφιδέ μου, τῷ δόρκωνι ἢ νεβρῷ ἐλάφων ἐπὶ ὄρη κοιλωμάτων.
- Ασ. Ασ. 2,17 Εως ὅτου σβήσῃ ἡ ἡμέρα καὶ αρχίσουν να πέφτουν οἱ σκιές της νυκτός γύρισε, αγαπημένε μου, κοντά μου. Μοιάσε με το ζαρκάδι καὶ το νεαρό ελάφι, που τρέχει στις χαράδρες των ορέων.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 3

- Ασ. Ασ. 3,1 Ἐπὶ κοίτην μου ἐν νυξὶν ἐζήτησα ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου· ἐζήτησα αὐτὸν καὶ οὐχ εὔρον αὐτόν· ἐκάλεσα αὐτόν, καὶ οὐχ ὑπήκουσέ μου.
- Ασ. Ασ. 3,1 Επάνω εἰς τὴν κλίνην μου κατὰ τὴν νύκτα ανεζήτησα εκείνον, τὸν ὁποῖον ἠγάπησε καὶ ἐπόθησεν ἡ ψυχὴ μου. Τὸν ανεζήτησα, καὶ δὲν τὸν εὐρήκα. Τὸν ἐκάλεσα, ἀλλὰ δὲν ἀκουσε τὴν φωνήν μου.
- Ασ. Ασ. 3,2 ἀναστήσομαι δὴ καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει, ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ ζητήσω ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχὴ μου. ἐζήτησα αὐτόν καὶ οὐχ εὔρον αὐτόν.
- Ασ. Ασ. 3,2 Θα σηκωθῶ ἀπὸ τὴν κλίνην μου, θα τριγυρίσω τὴν πόλιν, τὰς ἀγορὰς καὶ τὰς πλατείας, καὶ θα ἀναζητήσω ἐκείνον, που ἔχει ἀγαπήσει ἡ ψυχὴ μου. Ἀλλὰ τὸν ανεζήτησα παντοῦ, καὶ δὲν τὸν εὐρήκα.

- Ασ. Ασ. 3,3 εὔροσάν με οἱ τηροῦντες, οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει. μὴ ὄν ἡγάπησεν ἡ ψυχὴ μου ἴδετε;
- Ασ. Ασ. 3,3 Με συνήντησαν οἱ φύλακες, που περιπολοῦν τὴν πόλιν, καὶ τοὺς ἠρώτησα μήπως εἶδατε ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἀγαπᾷ ἡ καρδιά μου;
- Ασ. Ασ. 3,4 ὥς μικρὸν ὅτε παρήλθον ἀπ' αὐτῶν, ἕως οὗ εὔρον ὃν ἡγάπησεν ἡ ψυχὴ μου· ἐκράτησα αὐτὸν καὶ οὐκ ἀφῆκα αὐτόν, ἕως οὗ εἰσήγαγον αὐτόν εἰς οἶκον μητρὸς μου καὶ εἰς ταμιεῖον τῆς συλλαβούσης με.
- Ασ. Ασ. 3,4 Απεμακρύνθην ὀλίγον ἀπὸ αὐτοῦς. Συνέχισα τὴν ἀναζήτησίν μου, ἕως ὅτου εὗρήκα ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον ἡγάπησεν ἡ ψυχὴ μου. Τὸν ἐκράτησα με τὰ χέρια μου, δὲν τὸν ἀφῆκα, ἕως ὅτου τὸν ἔφερα μέσα στο σπῖτι τῆς μητρὸς μου, στο ἐσωτερικὸν δωμάτιον ἐκείνης, που με ἔχει γεννήσει.
- Ασ. Ασ. 3,5 ὥρκισα ὑμᾶς, θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ, ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ, ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην, ἕως ἂν θελήσῃ.
- Ασ. Ασ. 3,5 Θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ, σας ἐξόρκισα καὶ σας ἐξορκίζω εἰς τὰς μυστηριώδεις καὶ ζωογόνους δυνάμεις τῆς φύσεως καὶ τῶν ἀγρῶν, νὰ μὴ ἐξυπνήσετε, νὰ μὴ ἀνησυχήσετε τὴν ἀγάπην μου. Αφήσατέ τὴν νὰ κοιμηθῇ, ὅσον θέλει.
- Ασ. Ασ. 3,6 Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου ὡς στελέχη καπνοῦ τεθυμιαμένη σμύρναν καὶ λίβανον ἀπὸ πάντων κονιορτῶν μυρεψοῦ;
- Ασ. Ασ. 3,6 Ποιὰ εἶναι αὕτη, που ἀνεβαίνει ἀπὸ τὴν ἐρημον σαν ἀνὰ ἑρῃ στήλη θυμιάματος σμύρνας καὶ λιβάνου καὶ ὅλων τῶν ευωδῶν οὐσιῶν, που κατασκευάζει ὁ μυροποιός;
- Ασ. Ασ. 3,7 ἰδοὺ ἡ κλίνη τοῦ Σαλωμών, ἐξήκοντα δυνατοὶ κύκλω αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραὴλ,
- Ασ. Ασ. 3,7 Ἰδοὺ τὸ μεγαλοπρεπὲς φορεῖον τοῦ Σολομώντος. Εξήντα δυνατοὶ ἄνδρες ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς τοῦ Ἰσραὴλ ολόγυρα ἀπὸ

αυτό.

Ασ. Ασ. 3,8 πάντες κατέχοντες ρομφαίαν, δεδιδαγμένοι πόλεμον, άνήρ ρομφαία αύτοϋ έπί μηρόν αύτοϋ από θάμβους έν νυξί.

Ασ. Ασ. 3,8 Ολοι κρατούν ρομφαίαν. Έχουν γυμνασθή στον πόλεμον. Ο καθένας τους φέρει ζωσμένην την ρομφαίαν και κρεμασμένην στον μηρόν του, έτοιμος να την χρησιμοποιήση δια κάθε αιφνίδιον νυκτερινόν κίνδυνον.

Ασ. Ασ. 3,9 φορεΐον έποίησεν έαυτῷ ό βασιλεύς Σαλωμών από ξύλων τοϋ Λιβάνου·

Ασ. Ασ. 3,9 Κατεσκεύασεν ο Σολομών φορεΐον δια τον εαυτόν του από τα ευώδη ξύλα του Λιβάνου.

Ασ. Ασ. 3,10 στύλους αύτοϋ έποίησεν άργύριον και άνάκλιτον αύτοϋ χρύσειον· έπίβασις αύτοϋ πορφυρά, έντός αύτοϋ λιθόστρωτον, άγάπην από θυγατέρων Ιερουσαλήμ.

Ασ. Ασ. 3,10 Οι κίονες του φορεΐου του είναι αργυροί, το ανάκλιντρον ολόχρυσον, τα στηρίγματα αυτού ολοπόρφυρα. Μέσα στο φορεΐον κεντητόν, ψηφιδωτόν, λαμπρόν δάπεδον, έργον και δώρον της αγάπης των θυγατέρων της Ιερουσαλήμ.

Ασ. Ασ. 3,11 θυγατέρες Σιών, έξέλθατε και ίδετε έν τῷ βασιλεΐ Σαλωμών έν τῷ στεφάνῳ, ὃ έστεφάνωσεν αύτόν ή μήτηρ αύτοϋ έν ήμέρᾳ νυμφεύσεως αύτοϋ και έν ήμέρᾳ εύφροσύνης καρδίας αύτοϋ.

Ασ. Ασ. 3,11 Θυγατέρες της Σιών, εβγάτε και ίδετε τον βασιλέα Σολομώντα φέροντα εις την κεφαλήν του στεφανον, με τον οποίον τον εστεφάνωσεν η μητέρα του κατά την ημέραν του γάμου του, κατά την ημέραν που ηγαλλίασε και ευφράνθη η καρδιά του.

- Ασ. Ασ. 4,1 Ἴδου εἴ καλή, ἡ πλησίον μου, ἴδου εἴ καλή. ὀφθαλμοὶ σου περιστέραὶ ἐκτὸς τῆς σιωπῆσεώς σου. τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν, αἷ ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ τοῦ Γαλαάδ.
- Ασ. Ασ. 4,1 Ἰδοῦ, εἶσαι ωραία συ, ἡ σύντροφος τῆς ζωῆς μου. Εἶσαι ωραία. Τα μάτια σου εἶναι ὡσάν δύο περιστέρια, πίσω ἀπὸ τὴν διαφανή καλύπτραν τοῦ προσώπου σου. Αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς σου μοιάζουν με τὰς αγέλας τῶν αἰγῶν, αἱ ὁποῖαι ἐφάνησαν, νὰ ἐρχονται σαν κύματα ἀπὸ τὴν Γαλαάδ.
- Ασ. Ασ. 4,2 ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων, αἷ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι, καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς.
- Ασ. Ασ. 4,2 Τα δόντια σου εἶναι λευκά, ὡσάν τὰς αγέλας τῶν φρεσκοκουρεμένων προβάτων, που ἐξήλθαν μόλις προ ολίγου αὐτὸ το λουτρόν. Οἱ με δίδυμα, κανένα ἀπὸ αὐτὰ δεν μένει στείρον.
- Ασ. Ασ. 4,3 ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χεῖλη σου, καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία, ὡς λέπυρον ῥοᾶς μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς σιωπῆσεώς σου.
- Ασ. Ασ. 4,3 Τα χεῖλη σου εἶναι ὡσάν τὸ κόκκινον σειρίτι, καὶ ἡ λαλιά σου ὡραία. Καθε παρειὰ σου, πίσω ἀπὸ τὴν διαφανή καλύπτραν τοῦ προσώπου σου, μοιάζει με ῥοδαλὸν ἡμισυ τμήμα ῥοδιοῦ.
- Ασ. Ασ. 4,4 ὡς πύργος Δαυὶδ τράχηλός σου, ὁ ὠκοδομημένος εἰς θαλιπῶθ· χίλιοι θυρεοὶ κρέμανται ἐπ' αὐτόν, πᾶσαι βολίδες τῶν δυνατῶν.
- Ασ. Ασ. 4,4 Ο τράχηλός σου μοιάζει σαν τὸν ωραῖον ὑψηλὸν πύργον τοῦ Δαβίδ, ὁ ὁποῖος ἔχει οἰκοδομηθῆ εἰς περίοπτον θέσιν. Χιλιαὶ μεγάλαὶ ἀσπίδες κρέμονται ἀπὸ αὐτόν· πλήθος βέλη καὶ ἀκόντια δια τοὺς στρατιώτας.
- Ασ. Ασ. 4,5 δύο μαστοὶ σου ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος οἱ νεμόμενοι ἐν κρίνοις.

- Ασ. Ασ. 4,5 Οι δύο μαστοί σου μοιάζουν σαν δυό νεβρούς, δίδυμα
ζαρκάδια, που βόσκουν ανάμεσα εις τα κρίνα.
- Ασ. Ασ. 4,6 ἕως οὗ διαπνεύσῃ ἡμέρα καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαί,
πορεύσομαι ἑμαυτῷ πρὸς τὸ ὄρος τῆς σμύρνης καὶ
πρὸς τὸν βουνὸν τοῦ Λιβάνου.
- Ασ. Ασ. 4,6 Μέχρις οὗτοῦ ἀρχίσῃ νὰ σβήνῃ ἡ ἡμέρα καὶ νὰ πίπτουν αἱ
σκιαί τῆς νυκτός, θὰ μεταβῶ ἐγὼ στὸν λόφον τῆς σμύρνας,
πρὸς τὸ βουνὸ τοῦ Λιβάνου.
- Ασ. Ασ. 4,7 ὅλη καλὴ εἶ, πλησίον μου, καὶ μῶμος οὐκ ἔστιν ἐν σοί.
Ασ. Ασ. 4,7 Συντροφὲ μου, ὅλη εἶσαι ωραία. Δὲν ὑπάρχει κανένα
ψεγάδι εἰς σέ.
- Ασ. Ασ. 4,8 δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου, νύμφη, δεῦρο ἀπὸ Λιβάνου·
ἐλεύσῃ καὶ διελεύσῃ ἀπὸ ἀρχῆς πίστεως, ἀπὸ κεφαλῆς
Σανὶρ καὶ Ἑρμών, ἀπὸ μανδρῶν λεόντων, ἀπὸ ὀρέων
παρδάλων.
- Ασ. Ασ. 4,8 Εἰλα κοντὰ μου ἀπὸ τὸν Λιβανὸν, ὦ νύμφη μου. Φυγε ἀπὸ
τὸν Λιβανὸν καὶ εἰλα. Εἰλα προσπέρασε τὴν υψηλὴν κορυφὴν
τοῦ βουνού, τὴν κορυφὴν τοῦ Σανὶρ καὶ τοῦ Ἑρμών, ὅπου
υπάρχουν τὰ κρησφύγετα τῶν λεόντων, τὸ ὄρη ὅπου
φωληάζουν αἱ παρδάλεις.
- Ασ. Ασ. 4,9 ἐκαρδίωσας ἡμᾶς, ἀδελφὴ μου νύμφη· ἐκαρδίωσας
ἡμᾶς ἐνὶ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου, ἐν μιᾷ ἐνθέματι τραχήλων
σου.
- Ασ. Ασ. 4,9 Ἀδελφὴ μου καὶ νύμφη μου, αἰχμαλώτισες τὴν καρδίαν μας.
Με ἓνα βλέμμα τῶν ὀφθαλμῶν σου αἰχμαλώτισες τὰς
καρδίας μας· με ἓνα ἀπὸ τὰ κοσμήματα τοῦ τραχήλου σου.
- Ασ. Ασ. 4,10 τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου, ἀδελφὴ μου νύμφη; τί
ἐκαλλιώθησαν μαστοί σου ἀπὸ οἴνου, καὶ ὁσμὴ ἱματίων
σου ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα;
- Ασ. Ασ. 4,10 Νύμφη καὶ ἀδελφὴ μου, διατί εἶναι τόσο ὡραία τὰ στήθη
σου; Διατί οἱ μαστοί σου εἶναι μεθυστικώτεροι ἀπὸ τὸν
οἶνον καὶ ἡ ευωδία τῶν ἐνδυμάτων σου ἀνωτέρα ἀπὸ ὅλα τα

- αρώματα;
- Ασ. Ασ. 4,11 κηρίον ἀποστάζουσι χεῖλη σου, νύμφη· μέλι καὶ γάλα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν σου, καὶ ὁσμὴ ἱματίων σου ὡς ὁσμὴ Λιβάνου.
- Ασ. Ασ. 4,11 Μέλι κηρήθρας στάζουν τα χεῖλη σου, ὦ νύμφη μου. Μέλι καὶ γάλα ρέουν, οἱ γλυκεῖς λόγοι σου, κάτω ἀπὸ τὴν γλῶσσαν σου. Τὸ ἄρωμα τῶν ἱματίων σου εἶναι ὡσάν τὴν ευωδίαν τοῦ Λιβάνου.
- Ασ. Ασ. 4,12 κῆπος κεκλεισμένος, ἀδελφή μου νύμφη, κῆπος κεκλεισμένος, πηγὴ ἐσφραγισμένη.
- Ασ. Ασ. 4,12 Ἀδελφή μου καὶ νύμφη μου, σεμνὴ καὶ ωραία, εἶσαι κήπος κλεισμένος, κήπος κλεισμένος καὶ πηγὴ ἐσφραγισμένη.
- Ασ. Ασ. 4,13 ἀποστολαί σου παράδεισος ῥοῶν μετὰ καρποῦ ἀκροδρύων, κύπροι μετὰ νάρδων,
- Ασ. Ασ. 4,13 Τα βλαστάνοντα στὸν κήπον σου, εἶναι ὡσάν ωραῖες ροδιές με κρεμασμένους τοὺς καρποὺς τῶν εἰς τα ἀκρινὰ βλαστάρια τῶν. Μοιάζουν με ἀνθισμένο ἀμπέλι καὶ νάρδους.
- Ασ. Ασ. 4,14 νάρδος καὶ κρίκος, κάλαμος καὶ κιννάμωμον μετὰ πάντων ξύλων τοῦ Λιβάνου, σμύρνα ἀλὼθ μετὰ πάντων πρῶτων μύρων.
- Ασ. Ασ. 4,14 Ἀρωματικὸς νάρδος καὶ κρίκος ἀνθοῦν ἐκεῖ, κανέλλα καὶ κιννάμωμον καὶ ὅλα τα δένδρα τοῦ Λιβάνου, ἡ ἀρωματικὴ σμύρνα, ἡ ἀλόη καὶ ὅλα τα ἐξαίρετα μύρα.
- Ασ. Ασ. 4,15 πηγὴ κήπου καὶ φρέαρ ὕδατος ζῶντος καὶ ῥοιζοῦντος ἀπὸ τοῦ Λιβάνου.
- Ασ. Ασ. 4,15 Μέσα στὸν κήπον ὑπάρχει φρέαρ καὶ πηγὴ, που ἀναβλύζει ὁλοδροσον νερό· καταρράκτης, που με βουητό κατεβαίνει ἀπὸ τὸν Λιβανόν.
- Ασ. Ασ. 4,16 Ἐξεγέρθητι, βορρᾶ, καὶ ἔρχου, νότε, διάπνευσον κήπόν μου, καὶ ῥευσάτωσαν ἀρώματά μου· καταβήτω ἀδελφιδός μου εἰς κήπον αὐτοῦ καὶ φαγέτω καρπὸν

ἀκροδρύων αὐτοῦ.

Ασ. Ασ. 4,16

Σηκω άνεμε του βορρά, έλα και συ άνεμε του νότου, πνεύσατε στον κήπον μου. Ας διαλυθούν παντού τα αρώματα μου, ας κατεβή ο αγαπητός μου στον κήπον μου και ας φάγη τους ωρίμους καρπούς, που κρέμονται από τους βλαστούς των δένδρων μου.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 5

Ασ. Ασ. 5,1

Εἰσῆλθον εἰς κῆπόν μου, ἀδελφή μου νύμφη, ἐτρύγησα σμύρναν μου μετὰ ἀρωμάτων μου, ἔφαγον ἄρτον μου μετὰ μέλιτός μου, ἔπιον οἶνόν μου μετὰ γάλακτός μου· φάγετε, πλησίοι, καὶ πῖετε καὶ μεθύσθητε, ἀδελφοί.

Ασ. Ασ. 5,1

Εἰσῆλθον σαν νοικοκύρης στον κήπον σου, νύμφη και αδελφή μου. Ετρύγησα μόνος μου την σμύρναν μου με τα πολλά της αρώματα. Εφαγα ἄρτον και μέλι, ἔπια τον οἶνον μου και το γάλα μου και σεις φίλοι μου φάγετε, πῖετε, χορτάσατε, ευφρανθήτε, αδελφοί μου.

Ασ. Ασ. 5,2

Ἐγὼ καθεύδω καὶ ἡ καρδιά μου ἀγρυπνεῖ. φωνὴ ἀδελφιδοῦ μου κρούει ἐπὶ τὴν θύραν. Ἄνοιξόν μοι, ἀδελφή μου, ἡ πλησίον μου, περιστερὰ μου, τελεία μου, ὅτι ἡ κεφαλὴ μου ἐπλήσθη δρόσου καὶ οἱ βόστρυχοί μου ψεκάδων νυκτός.

Ασ. Ασ. 5,2

Εγὼ κοιμῶμαι, ἀλλὰ ἡ καρδιά μου ἀγρυπνεῖ. Ακούεται ἡ φωνὴ του αγαπητοῦ μου, κρούει την θύραν μου. Ανοίξε αδελφή μου, σύντροφέ μου, περιστερὰ μου, συ ἡ κατὰ πάντα ωραία μου, διότι το κεφάλι μου ἐγέμισε ἀπὸ την δρόσον και οι βόστρυχοί μου ἀπὸ τας σταγόνας της νυκτός.

Ασ. Ασ. 5,3

Ἐξεδυσάμην τὸν χιτῶνά μου, πῶς ἐνδύσομαι αὐτόν; ἐνιψάμην τοὺς πόδας μου, πῶς μολυνῶ αὐτούς;

Ασ. Ασ. 5,3

Εγὼ ἔχω βγάλει ἤδη τον χιτῶνα μου, πως να τον φορέσω

και πάλιν; Επλυνα τους πόδας μου, πως να τους λερώσω
πάλιν;

Ασ. Ασ. 5,4 ἀδελφιδός μου ἀπέστειλε χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀπῆς,
καὶ ἡ κοιλία μου ἐθροήθη ἐπ’ αὐτόν.

Ασ. Ασ. 5,4 Ο ἀγαπητός μου ἀπλώσε το χέρι του ἀπὸ κάποιαν ὀπὴν, δια
να ανοίξη την θύραν μου, και η καρδιά μου συνεκινήθη ἀπὸ
αὐτόν και εθερμάνθη.

Ασ. Ασ. 5,5 ἀνέστην ἐγὼ ἀνοίξαι τῷ ἀδελφιδῷ μου, χεῖρές μου
ἔσταξαν σμύρναν, δάκτυλοί μου σμύρναν πλήρη ἐπὶ
χεῖρας τοῦ κλείθρου.

Ασ. Ασ. 5,5 Εσηκώθην ἐγὼ, δια να ανοίξω στον ἀγαπημένον μου
αδελφόν. Τα χέρια μου ἔσταζαν ἀπὸ εὐώδη σμύρναν, τα
δάκτυλά μου ἔσταζαν σμύρναν εἰς την λαβὴν του κλειδιοῦ
της θύρας.

Ασ. Ασ. 5,6 ἤνοιξα ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου· ἀδελφιδός μου παρήλθε.
ψυχὴ μου ἐξῆλθεν ἐν λόγῳ αὐτοῦ. ἐζήτησα αὐτόν και
οὐχ εὔρον αὐτόν, ἐκάλεσα αὐτόν και οὐχ ὑπήκουσέ
μου.

Ασ. Ασ. 5,6 Ανοίξα ἐγὼ στον ἀγαπημένον μου ἀδελφόν. Ἀλλὰ ο
ἀγαπητός μου εἶχε περάσει και φύγει. Ἡ ψυχὴ μου σαν να
ἐσβησε μέσα μου ἀπὸ το γεγονός αὐτό. Δεν τον εἶδα. Τον
ανεζήτησα και δεν τον ευρήκα. Τον ἐφώναξα με το ὄνομά
του και ἐκεῖνος δεν μου ἀπήντησεν.

Ασ. Ασ. 5,7 εὔροσάν με οἱ φύλακες οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει,
ἐπάταξάν με, ἐτραυμάτισάν με· ἦσαν τὸ θέριστρόν μου
ἀπ’ ἐμοῦ φύλακες τῶν τειχέων.

Ασ. Ασ. 5,7 Εξῆλθα ἀπὸ το σπῖτι, δια να τον ἀναζητήσω. Με
συνήνητησαν οἱ περιπολοῦντες νυχτοφύλακες εἰς την πόλιν,
με ἐκτύπησαν, με ἐτραυμάτισαν, ἀφήρεσαν την καλύπτραν
του προσώπου μου οἱ φύλακες τῶν τειχῶν της πόλεως.

Ασ. Ασ. 5,8 ὥρκισα ὑμᾶς, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, ἐν ταῖς δυνάμεσι
καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ· ἐὰν εὔρητε τὸν

ἀδελφιδὸν μου, τί ἀπαγγεῖλῃτε αὐτῷ; ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγὼ εἰμι.

Ασ. Ασ. 5,8 Ω θυγατέρες της Ιερουσαλήμ, σας εξορκίζω εις τας δυνάμεις της φύσεως και εις τας ωραιότητας του αγρού, εάν συναντήσετε τον αγαπημένον μου αδελφόν, τι θα αναγγείλετε εις αυτόν; Είπατέ του, ὅτι εἰμαι ἐγὼ πληγωμένη ἀπὸ την ἀγάπην του.

Ασ. Ασ. 5,9 Τί ἀδελφιδὸς σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ, ἡ καλὴ ἐν γυναιξί; τί ἀδελφιδὸς σου ἀπὸ ἀδελφιδοῦ, ὅτι οὕτως ὥρκισας ἡμᾶς;

Ασ. Ασ. 5,9 Τι διαφέρει ο αγαπητός σου ἀπὸ ἄλλους αγαπητοὺς νέους, ὦ ωραία μεταξύ των γυναικῶν; Τι διάφορα χαρακτηριστικά ἔχει ο αγαπητός σου ἀπὸ ἄλλον αγαπητόν, ὥστε να μας εξορκιζης κατ' αυτόν τον τρόπον;

Ασ. Ασ. 5,10 Ἀδελφιδὸς μου, λευκὸς καὶ πυρρός, ἐκλελοχισμένος ἀπὸ μυριάδων·

Ασ. Ασ. 5,10 Ο αγαπημένος μου αδελφός εἶναι λευκός και ροδαλός, εκλεκτός και περίβλεπτος μεταξύ μυριάδων νέων.

Ασ. Ασ. 5,11 κεφαλὴ αὐτοῦ χρυσίον καιφάζ, βόστρυχοι αὐτοῦ ἐλάται, μέλανες ὡς κόραξ·

Ασ. Ασ. 5,11 Η κεφαλὴ του εἶναι χρυσὸς καθαρὸς. Πυκνοὶ και κυματιστοὶ οἱ βόστρυχοί του, ὡσάν το πυκνόφυλλον ἔλατον, μαύροι ὡσάν τον κόρακα.

Ασ. Ασ. 5,12 ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς περιστεραι ἐπὶ πληρώματα ὑδάτων λελουσμένοι ἐν γάλακτι, καθήμεναι ἐπὶ πληρώματα·

Ασ. Ασ. 5,12 Τα μάτια του μοιάζουν σαν περιστέρια, που κάθονται κοντά εις δεξαμενάς γεμάτας νερό, ολόλευκα σαν λουσμένα με γάλα.

Ασ. Ασ. 5,13 σιαγόνες αὐτοῦ ὡς φιάλαι τοῦ ἀρώματος φύουσαι μυρεψικά· χεῖλη αὐτοῦ κρίνα στάζοντα σμύρναν πλήρη·

Ασ. Ασ. 5,13 Σαν φιάλαι ἀρώματος αἱ δύο παρειαί του, ἀπὸ τας ὁποίας φυτρώνει το γένειόν του σαν πρασιὰ ἀρωματωδῶν φυτῶν.

Τα χεῖλη του ομοιάζουν με τα κρίνα, που αποστάζουν
πολύτιμον ανόθευτον σμύρναν.

Ασ. Ασ. 5,14 χεῖρες αὐτοῦ τορευταὶ χρυσαῖ πεπληρωμέναι θαρσίς·
κοιλία αὐτοῦ πυξίον ἐλεφάντινον ἐπὶ λίθου σαπφείρου·

Ασ. Ασ. 5,14 Ωραῖαι καὶ σαν νὰ ἔχουν τορναρισθῇ με τὸρνον αἱ χεῖρες
του, χρυσαὶ ὡσάν το χρυσίον θαρσίς. Το σῶμα του σαν ἀπὸ
ελεφαντοστούν, διάστικτον με πολιτίμους λίθους
σαπφείρου.

Ασ. Ασ. 5,15 κνήμαι αὐτοῦ στῦλοι μαρμάρινοι τεθεμελιωμένοι ἐπὶ
βάσεις χρυσαῖς· εἶδος αὐτοῦ ὡς λίβανος, ἐκλεκτὸς ὡς
κέδροι·

Ασ. Ασ. 5,15 Αἱ κνήμαι του μαρμάρινοι στῦλοι, που στηρίζονται εἰς
χρυσὰς βάσεις. Ἡ ὅλη του ἐμφάνισις ωραία, ὅπως ὁ
λίβανος. Εἶναι ἐκλεκτὸς μεταξὺ ὅλων των ἀνθρώπων, ὅπως
ἡ κέδρος μεταξὺ των ἄλλων δένδρων.

Ασ. Ασ. 5,16 φάρυγξ αὐτοῦ γλυκασμοὶ καὶ ὄλος ἐπιθυμία· οὗτος
ἀδελφιδὸς μου καὶ οὗτος πλησίον μου, θυγατέρες
Ἱερουσαλήμ.

Ασ. Ασ. 5,16 Οἱ λόγοι του λάρυγγός του γλυκεῖς. Εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου
εράσμιος καὶ ποθητός. Θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, τέτοιος
εἶναι ὁ ἀγαπημένος μου ἀδελφός, τέτοιος εἶναι ὁ σύντροφός
μου.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 6

Ασ. Ασ. 6,1 Ποῦ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδὸς σου, ἡ καλὴ ἐν γυναιξί; ποῦ
ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδὸς σου; καὶ ζητήσομεν αὐτὸν μετὰ
σοῦ.

Ασ. Ασ. 6,1 Αἱ θυγατέρες τῆς Ἱερουσαλήμ τὴν ἐρωτοῦν· Που ἐπήγεν ὁ
ἀγαπημένος σου ἀδελφός, ὦ ωραία μεταξὺ των γυναικῶν;
Ποίαν κατεύθυνσιν ἐπήρεν ὁ ἀδελφός σου; Πές μας, δια νὰ

- τον αναζητήσωμεν μαζί με σένα και τον ανεύρωμεν.
- Ασ. Ασ. 6,2 Ἀδελφιδός μου κατέβη εἰς κῆπον αὐτοῦ εἰς φιάλας τοῦ ἀρώματος ποιμαίνειν ἐν κήποις καὶ συλλέγειν κρίνα.
- Ασ. Ασ. 6,2 Ο ἀγαπητός μου κατέβη στον κήπον του, εἰς τὰς πρασιάς των αρωματικῶν ἀνθέων. Περιπατεῖ στους κήπους, συλλέγει κρίνα.
- Ασ. Ασ. 6,3 ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου, καὶ ἀδελφιδός μου ἐμοί, ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις.
- Ασ. Ασ. 6,3 Εγὼ ἀνήκω στον ἀγαπημένον μου ἀδελφόν και ἐκεῖνος ἀνῆκει εἰς ἐμέ. Αὐτός εἶναι, που ποιμαίνει τὰ πρόβατά του μέσα εἰς τὰ κρίνα.
- Ασ. Ασ. 6,4 Καλὴ εἶ, ἡ πλησίον μου, ὡς εὐδοκία, ὡραία ὡς Ἱερουσαλήμ, θάμβος ὡς τεταγμένοι.
- Ασ. Ασ. 6,4 Ὠραία εἶσαι συ, σύντροφέ μου, ὡς εὐάρεστος και καλὴ ἐπιθυμία, ὡραία, ὅπως ἡ Ἱερουσαλήμ. Εμπνέεις θαυμασμόν ὡς τὰς παρατεταγμένας πρὸς πόλεμον στρατιωτικὰς δυνάμεις.
- Ασ. Ασ. 6,5 ἀπόστρεψον ὀφθαλμούς σου ἀπεναντίον μου, ὅτι αὐτοὶ ἀνεπτέρωσάν με. τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν, αἱ ἀνεφάνησαν ἀπὸ τοῦ Γαλαάδ.
- Ασ. Ασ. 6,5 Γυρίσε αλλοῦ, μακρὰν ἀπὸ ἐμέ τὰ μάτια σου, διότι αὐτὰ με τὴν μαγεῖαν των με ἀνεπτέρωσαν. Αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς σου ὁμοιάζουν με κοπάδια αἰγῶν, που ἔχουν ἀναφανή ἀπὸ τὴν περιοχὴν τοῦ Γαλαάδ.
- Ασ. Ασ. 6,6 ὀδόντες σου ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων, αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι, καὶ ἀτεκνοῦσα οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς.
- Ασ. Ασ. 6,6 Τα ολόλευκα δόντια σου ὁμοιάζουν με κοπάδια φρεσκοκουρευμένων λευκῶν προβάτων, τὰ ὁποῖα μόλις τώρα ἐβγήκαν ἀπὸ τὸ λουτρόν και εἶναι καθαρὰ και λευκά. Οἱ αἱ ἀμνάδες ἔχουν δίδυμα, καμμία στείρα δεν ὑπάρχει ἀνάμεσα εἰς αὐτάς.

- Ασ. Ασ. 6,7 ὥς σπαρτίον τὸ κόκκινον χεῖλη σου καὶ ἡ λαλιά σου
ὠραία, ὥς λέπυρον τῆς ῥοᾶς μῆλόν σου ἐκτὸς τῆς
σιωπῆσεώς σου.
- Ασ. Ασ. 6,7 Ὡσάν κόκκινο σειρήτι τα χεῖλη σου, ωραία και γεμάτη χάριν
η λαλιά σου. Καθε παρειά σου, πίσω από την διαφανή
καλύπτραν, φαίνεται σαν το ροδοκόκινο ἡμισυ ροδιού.
- Ασ. Ασ. 6,8 ἐξήκοντά εἰσι βασίλισσαι, καὶ ὀγδοήκοντα παλλακαί, καὶ
νεάνιδες ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός.
- Ασ. Ασ. 6,8 Εξήκοντα βασίλισσαι εἶναι δια τους βασιλεῖς του κόσμου
και ογδόηκοντα σύζυγοι δευτέρας σειράς και αναρίθμητοι
ἄλλαι νεάνιδες προσφέρονται εις αυτούς.
- Ασ. Ασ. 6,9 μία ἐστὶ περιστερὰ μου, τελεία μου, μία ἐστὶ τῇ μητρὶ
αὐτῆς, ἐκλεκτὴ ἐστὶ τῇ τεκούσῃ αὐτήν. εἶδосαν αὐτήν
θυγατέρες καὶ μακαριοῦσιν αὐτήν, βασίλισσαι καὶ γε
παλλακαὶ καὶ αἰνέσουσιν αὐτήν.
- Ασ. Ασ. 6,9 Δι' ἐμέ ὁμῶς, μία εἶναι η περιστερὰ μου, η απολύτως τελεία
δι' ἐμέ, η μοναχοκόρη της μητρός σου, η εκλεκτή και δι'
εκείνην που σε εγέννησε. Την είδαν αι ἄλλαι νεάνιδες, την
εμακάρισαν και την μακαρίζουν. Και αυταὶ ἀκόμη αι
βασίλισσαι και αι δευτέρας σειράς σύζυγοι των βασιλέων θα
την εγκωμιάζουν και θα λέγουν·
- Ασ. Ασ. 6,10 τίς αὕτη ἡ ἐκκύπτουσα ὡσεὶ ὄρθρος, καλὴ ὡς σελήνη,
ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος, θάμβος ὡς τεταγμένοι;
- Ασ. Ασ. 6,10 Ποιά εἶναι αὐτὴ η οποία προβάλλει ὡσάν ολοκάθαρη
πρωΐα, ωραία ὅπως η σελήνη, εκλεκτή ὅπως ο ἥλιος,
θαυμαστή, ὅπως αι παρατεταγμένοι προς μάχην
στρατιωτικαὶ δυνάμεις;
- Ασ. Ασ. 6,11 Εἰς κῆπον καρύας κατέβην ἰδεῖν ἐν γεννήμασι τοῦ
χειμάρρου, ἰδεῖν εἰ ἦνθισεν ἡ ἄμπελος, ἐξήνθησαν αἱ
ῥοαί· ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστοὺς μου σοί.
- Ασ. Ασ. 6,11 Και εκείνη λέγει· Κατέβηκα στο περιβόλι, ὅπου υπάρχουν οι
καρυδιές· κατέβηκα, δια να ιδῶ ὅσα βλαστάνουν εις τας

όχθας των ρυακίων. Να παρατηρήσω, εάν έχουν ανθίσει τα
αμπέλια και οι ροδιές. Εκεί, ω νυμφίε μου, θα σου
προσφέρω τους εναγκαλισμούς μου.

- Ασ. Ασ. 6,12 οὐκ ἔγνω ἡ ψυχὴ μου· ἔθετό με ἄρματα Ἀμιναδάβ.
Ασ. Ασ. 6,12 Χωρίς να το εννοήση η ψυχή μου, σαν να με εκάθισεν εις τα
ταχύτατα ἄρματα των ευγενών και επισήμων.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 7

- Ασ. Ασ. 7,1 Ἐπίστρεφε, ἐπίστρεφε, ἡ Σουλαμίτις· ἐπίστρεφε,
ἐπίστρεφε, καὶ ὀψόμεθα ἐν σοί, τί ὄψεσθε ἐν τῇ
Σουλαμίτιδι; ἡ ἐρχομένη ὡς χοροὶ τῶν παρεμβολῶν.
Ασ. Ασ. 7,1 Γυρισε πίσω, ἐπίστρεψε προς ημάς, ω Σουλαμίτις.
Ξαναγύρισε, κύτταξέ μας και ημεῖς θα ἴδωμεν το ωραῖον
σου πρόσωπον. Τι θα ἴδετε εις ἐμέ εις μίαν ἀσήμαντον
Σουλαμίτιδα; Συ, καθὼς ἐρχεσαι με τόσην χάριν και
μεγαλοπρέπειαν, ὁμοιάζεις με χοροὺς ουρανίων ταξιαρχίων.
Ασ. Ασ. 7,2 ὠραιώθησαν διαβήματά σου ἐν ὑποδήμασί σου,
θύγατερ Ναδάβ· ῥυθμοὶ μηρῶν ὅμοιοι ὀρμίσκοις, ἔργον
τεχνίτου·
Ασ. Ασ. 7,2 Ωραῖον εἶναι το βάδισμά σου με τα εὐμορφα υποδήματά
σου ω κόρη ἀρχόντων! Καλλιτεχνικὸν ρυθμὸν και ἀρμονίαν
ἔχουν οι μηροὶ σου, ὅμοιοι με περιδέραιον, ὡσάν
κομποτέχνημα μεγάλου τεχνίτου.
Ασ. Ασ. 7,3 ὀμφαλὸς σου κρατὴρ τορευτὸς μὴ ὑστερούμενος
κράμα· κοιλία σου θημωνία σίτου πεφραγμένη ἐν
κρίνοις·
Ασ. Ασ. 7,3 Ο τορνευτὸς ὀμφαλὸς σου ὁμοιάζει με κοσμημένον
κύπελλον ἀπὸ το ὁποῖον δεν λείπει ποτέ ο οἶνος. Η κοιλία
σου ὁμοιάζει με θημωνιάν σίτου, φραγμένην με κρίνα.
Ασ. Ασ. 7,4 δύο μαστοὶ σου, ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος·

- Ασ. Ασ. 7,4 Οι δύο μαστοί σου ομοιάζουν σαν δίδυμα μικρά ζαρκάδια.
Ασ. Ασ. 7,5 ὁ τράχηλός σου ὡς πύργος ἐλεφάντινος· οἱ ὀφθαλμοί
σου ὡς λίμναι ἐν Ἑσεβών, ἐν πύλαις θυγατρὸς πολλῶν·
μυκτὴρ σου ὡς πύργος τοῦ Λιβάνου σκοπεύων
πρόσωπον Δαμασκοῦ·
- Ασ. Ασ. 7,5 Ο τράχηλός σου ὡσάν πύργον ἀπὸ ἐλεφαντοστούν, τα μάτια
σου, ἀστραφτερά καὶ ολοκάθαρα, ὅπως αἱ δεξάμεναί αἱ
παρά τας πύλας τῆς Εσεβών, πόλεως πολλῶν κατοίκων. Ἡ
μῦτη σου ὡσάν πύργος τοῦ Λιβάνου ἐστραμμένου πρὸς τὴν
Δαμασκόν.
- Ασ. Ασ. 7,6 κεφαλὴ σου ἐπὶ σὲ ὡς Κάρμηλος, καὶ πλόκιον κεφαλῆς
σου ὡς πορφύρα, βασιλεὺς δεδεμένος ἐν παραδρομαῖς.
- Ασ. Ασ. 7,6 Ἡ κεφαλὴ σου ἐπάνω στο σῶμα σου ομοιάζει σαν τὸ ὄρος
Καρμηλον. Αἱ πλεξίδες τῆς κεφαλῆς σου ἀκτινοβολοῦν
ὡσάν πορφύρα καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς, ὅταν διέρχεται
ἐμπρὸς σου, εἶναι σαν νὰ δένεται με αὐτάς.
- Ασ. Ασ. 7,7 τί ὠραιώθης καὶ τί ἡδύνθης ἀγάπη, ἐν τρυφαῖς σου;
Ασ. Ασ. 7,7 Ποσον ὠραία γίνεσαι, ἀγάπη μου! Ποσον ἡδονικὴ εἰς τας
τρυφερότητάς σου!
- Ασ. Ασ. 7,8 τοῦτο μέγεθός σου, ὡμοιώθης τῷ φοίνικι καὶ οἱ μαστοί
σου τοῖς βότρυσιν.
- Ασ. Ασ. 7,8 Τὸ ἀνάστημά σου ομοιάζει με φοίνικα καὶ οἱ μαστοί σου με
σταφύλια ἀμπέλου.
- Ασ. Ασ. 7,9 εἶπα· ἀναβήσομαι ἐπὶ τῷ φοίνικι, κρατήσω τῶν ὕψεων
αὐτοῦ, καὶ ἔσσονται δὴ μαστοί σου ὡς βότρυες τῆς
ἀμπέλου καὶ ὁσμή ρινόσ σου ὡς μῆλα
- Ασ. Ασ. 7,9 Εἶπα· θα ἀναβῶ ἐπάνω στον φοίνικα, θα φθάσω εἰς τὰ ὑψη
αὐτοῦ, καὶ οἱ μαστοί σου θα εἶναι πλησίον μου ὡσάν
σταφύλια ἀμπέλου, καὶ ἡ εὐωδία τῆς ρινόσ σου ὡς εὐωδία
μῆλων.
- Ασ. Ασ. 7,10 καὶ ὁ λάρυγξ σου ὡς οἶνος ὁ ἀγαθός, πορευόμενος τῷ
ἀδελφιδῷ μου εἰς εὐθύτητα, ἱκανούμενος χεῖλεσί μου

καὶ ὁδοῦσιν.

- Ασ. Ασ. 7,10 Ο γλυκύλαλος λάρυγξ σου ως εκλεκτός οίνος, Ο οποίος, προσθέτει η νύμφη, θα ρέη προς το στόμα του αγαπητού μου κατ' ευθείαν, ικανός να τον ευφραίνει με τα χεῖλη μου και με τους οδόντας μου.
- Ασ. Ασ. 7,11 Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου, καὶ ἐπ' ἐμέ ἡ ἐπιστροφή αὐτοῦ.
Ασ. Ασ. 7,11 Εγὼ ανήκω στον αγαπημένον μου αδελφόν και η σφόδρα επιθυμία εκείνου επιστρέφει προς εμέ.
- Ασ. Ασ. 7,12 ἐλθέ, ἀδελφιδέ μου, ἐξέλθωμεν εἰς ἀγρόν, αὐλισθῶμεν ἐν κώμαις·
Ασ. Ασ. 7,12 Ελα αγαπητέ μου, ας ἐξέλθωμεν στους αγρούς, ας κατοικήσωμεν εἰς τας κώμας.
- Ασ. Ασ. 7,13 ὀρθρίσωμεν εἰς ἀμπελῶνας, ἴδωμεν εἰ ἦνθησεν ἡ ἄμπελος, ἦνθησεν ὁ κυπρισμός, ἦνθησαν αἱ ῥοαί· ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστοὺς μου σοί.
Ασ. Ασ. 7,13 Πρωῖ ας εγερθῶμεν, δια να περιπατήσωμεν στους ἀμπελῶνας· να ἴδωμεν, εἴ ἔχη ἀνθίσει ἡ ἄμπελος, ἀν ἔκαμαν τὴν ἐμφάνισίν των τα τρυφερά ἀνθη, ἀν ἀνθισαν οἱ ροδιές. Εκεί ἐγὼ θα δώσω εἰς σε ὅλους τοὺς ἐναγκαλισμοὺς μου, θα ἐκδηλώσω ὅλας τὰς ἀγνάς μου προς σε διαθέσεις.
- Ασ. Ασ. 7,14 οἱ μανδραγόραι ἔδωκαν ὀσμήν, καὶ ἐπὶ θύραις ἡμῶν πάντα ἀκρόδρυα, νέα πρὸς παλαιά, ἀδελφιδέ μου, ἐτήρησά σοι.
Ασ. Ασ. 7,14 Οἱ μανδραγόραι ἀναδίδουν τὴν εὐωδίαν των καὶ ἐπάνω ἀπὸ τὰς θύρας τῆς καλύβης μας κρέμονται διάφοροι ἐξαίρετοι καρποί, νέοι καὶ παλαιοί, τοὺς ὁποίους ἐγὼ, ἀγαπημένε μου ἀδελφέ, ἐφύλαξα δια σέ.

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ 8

- Ασ. Ασ. 8,1 Τίς δώη σε, ἀδελφιδέ μου, θηλάζοντα μαστοὺς μητρὸς

σου; εὐροῦσά σε ἔξω φιλήσω σε, καὶ γε οὐκ
ἐξουδενώσουσί μοι.

Ασ. Ασ. 8,1 Και αν ἦσουνα ἀδελφός μου ομογάλακτος, που θα εθῆλαζες
τους μαστούς της ἰδίας μητρός, και σε εὕρισκα ἔξω, θα σε
εφιλούσα και κανεῖς δεν θα με κατηγορούσε δι' αὐτό.

Ασ. Ασ. 8,2 παραλήψομαί σε, εἰσάξω σε εἰς οἶκον μητρός μου καὶ εἰς
ταμιεῖον τῆς συλλαβούσης με· ποτιῶ σε ἀπὸ οἴνου τοῦ
μυρεψικοῦ, ἀπὸ νάματος ῥοῶν μου.

Ασ. Ασ. 8,2 Δεν εἶμαι ὁμως ἀδελφή σου. Δια τούτο θα σε παρῶ ως
νυμφίον μου. Θα σε οδηγήσω στον οἶκον της μητρός μου,
στο εσωτερικώτερον δωμάτιον αὐτῆς, ἡ ὁποία με συνέλαβε
και με ἐγέννησεν. Εκεί θα σε ποτίζω με ευώδη οἶνον, με το
νάμα ἀπὸ τα ροῖδια μου.

Ασ. Ασ. 8,3 εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ ἡ δεξιὰ
αὐτοῦ περιλήψεται με.

Ασ. Ασ. 8,3 Εκεί το αριστερό χέρι του ἀγαπητοῦ μου θα εὐρίσκεται
κάτω ἀπὸ τὴν κεφαλὴν μου και το δεξιό του θα με
εναγκαλίζεσαι.

Ασ. Ασ. 8,4 ὥρκισα ὑμᾶς, θυγατέρες Ἱερουσαλήμ, ἐν ταῖς δυνάμεσι
καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τοῦ ἀγροῦ ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐὰν
ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην, ἕως ἂν θελήσῃ.

Ασ. Ασ. 8,4 Σας ἐξορκίζω, θυγατέρες της Ἱερουσαλήμ, εἰς τας δυνάμεις
της φύσεως, εἰς τας ωραιότητας του ἀγροῦ, μη
ἀνησυχήσετε, μη ἐξυπνήσετε τὴν ἀγάπην μου. Αφήσατε τὴν
να κοιμηθῇ ὅσον θέλει.

Ασ. Ασ. 8,5 Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα λελευκανθισμένη,
ἐπιστηριζομένη ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῆς; ὑπὸ μῆλον
ἐξήγειρά σε· ἐκεῖ ὠδίνησέ σε ἡ μήτηρ σου, ἐκεῖ ὠδίνησέ
σε ἡ τεκοῦσά σε.

Ασ. Ασ. 8,5 Ποιὰ εἶναι αὐτὴ που ἀνεβαίνει ἀπὸ τὴν ἔρημον, στολισμένη
σαν με ολόλευκα ἀνθὴ στηριζομένη στον ἀγαπητὸν της;
Κάτω ἀπὸ τὴν μηλιά σε ἐξυπνήσα. Εκεί εὐρήκαν τὴν μητέρα

σου αι ωδίνες του τοκετού. Εκεί έπιασαν πόνοι του τοκετού εκείνην, που σε εγέννησε.

Ασ. Ασ. 8,6 θές με ως σφραγίδα ἐπὶ τὴν καρδίαν σου, ως σφραγίδα ἐπὶ τὸν βραχίονά σου· ὅτι κραταιὰ ως θάνατος ἀγάπη, σκληρὸς ως ἄδης ζῆλος· περίπτερα αὐτῆς περίπτερα πυρός, φλόγες αὐτῆς·

Ασ. Ασ. 8,6 Βαλε με ωσάν σφραγίδα μέσα εις την καρδιάν σου, δια να με αισθάνεσαι μαζή σου πάντοτε. Ωσάν σφραγίδα στον βραχίονά σου, δια να με βλέπης. Διότι η αγάπη είναι εξ ίσου ισχυρά, όπως και ο θάνατος. Η φλόγα της αχόρταστη, όπως αχόρταστος είναι ο άδης. Οι γύρω ακτινοβόλοι σπινθηρισμοί της ωσάν τα σπινθοβολήματα του πυρός. Αι φλόγες αυτής ωσάν το πυρ.

Ασ. Ασ. 8,7 ὕδωρ πολὺ οὐ δυνήσεται σβέσαι τὴν ἀγάπην, καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσιν αὐτήν. ἐὰν δῶ ἀνὴρ πάντα τὸν βίον αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐξουδενώσει ἐξουδενώσουσιν αὐτόν.

Ασ. Ασ. 8,7 Οσον πολύ και αν είναι το νερό, δεν ημπορεί να σβήση την φλόγα της αγάπης. Και αυτοί ακόμα οι ποταμοί δεν μπορούν να την πλημυρίσουν και να την πνίξουν. Εάν πλημμυρισμένος από αγάπην ο άνδρας δώση όλην την περιουσίαν του, δια να την εξαγόραση, θα τον ελαινολογήσουν και θα τον εξευτελίσουν οι άλλοι. Διότι η αγάπη δεν αγοράζεται.

Ασ. Ασ. 8,8 ἀδελφὴ ἡμῶν μικρὰ καὶ μαστοὺς οὐκ ἔχει· τί ποιήσωμεν τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ἥ ἐὰν λαληθῇ ἐν αὐτῇ;

Ασ. Ασ. 8,8 Οι αδελφοί της νύμφης έλεγαν κάποτε δι' αυτήν· η αδελφή μας είναι μικρή, μαστούς δεν έχει. Τι θα κάνωμεν δια την αδελφήν μας κατά την ημέραν, κατά την οποίαν ήθελε γίνει λόγος εις αυτήν δια γάμον;

Ασ. Ασ. 8,9 εἰ τεῖχος ἐστίν, οἰκοδομήσωμεν ἐπ' αὐτήν ἐπάλξεις ἀργυρᾶς· καὶ εἰ θύρα ἐστί, διαγράψωμεν ἐπ' αὐτήν

σανίδα κεδρίνην.

Ασ. Ασ. 8,9 Εάν αυτή φανή στους πειρασμούς ως τείχος απόρθητον, θα οικοδομήσωμεν επάνω εις αυτήν αργυράς επάλλξεις προς βράβευσίν της. Εάν όμως φανή ως ανοικτή θύρα δια τον οιονδήποτε, θα την περικλείσωμεν και θα την περιορίσωμεν με σανίδας κέδρου.

Ασ. Ασ. 8,10 ἐγὼ τείχος, καὶ μαστοὶ μου ὡς πύργοι· ἐγὼ ἤμην ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ὡς εὐρίσκουσα εἰρήνην.

Ασ. Ασ. 8,10 Εγὼ πράγματι υπήρξα τείχος απόρθητον και οι μαστοὶ μου ὡσάν πύργοι απλησίαστοι. Ετσι εγὼ ἤμουν αἰσπλος και ηρωϊκὴ ἐνώπιον των ἀδελφῶν μου και ἐνώπιον του Σολομώντος. Και δια τοῦτο εὐρήκα τώρα την εἰρήνην και την χαράν κοντά στον νυμφίον μου.

Ασ. Ασ. 8,11 ἀμπελῶν ἐγενήθη τῷ Σαλωμών ἐν Βεελαμών· ἔδωκε τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ τοῖς τηροῦσιν, ἀνὴρ οἴσει ἐν καρπῷ αὐτοῦ χιλίους ἀργυρίου.

Ασ. Ασ. 8,11 Ἀμπελον ἀπέκτησεν ο Σολομών εις Βεελαμών και παρέδωκεν αὐτὴν στους φύλακας και τους ἀμπελουργούς. Καθε ἀμπελουργὸς θα δίδῃ στον Σολομώντα ἀπὸ τους καρπούς του ἀμπελώνος χιλίους ἀργυροὺς σίκλους.

Ασ. Ασ. 8,12 ἀμπελῶν μου ἐμὸς ἐνώπιόν μου· οἱ χίλιοι Σαλωμών καὶ οἱ διακόσιοι τοῖς τηροῦσι τὸν καρπὸν αὐτοῦ.

Ασ. Ασ. 8,12 Ο ιδικός μου ὁμῶς ἀμπελῶν εἶναι πάντοτε ἐνώπιόν μου. Ἀς ἔχῃ ο Σολομών τους χιλίους ἀργυροὺς σίκλους και αὐτοὶ που καλλιεργοῦν το ἀμπέλι, ἀς κρατοῦν δια τον εαυτὸ των τους διακοσίους σίκλους. Δι' ἐμέ εἶναι ἀρκετὸς ο νυμφίος μου.

Ασ. Ασ. 8,13 ὁ καθήμενος ἐν κήποις, ἐταῖροι προσέχοντες τῇ φωνῇ σου· ἀκούτισόν με·

Ασ. Ασ. 8,13 Σὺ, που ἀναπαύεσαι στους κήπους, ψάλε. Φίλοι, προσέξατε το ἄσμα του καθήμενου στους κήπους. Ψάλε δια να ἀκούσω και ἐγὼ την φωνήν σου.

Ασ. Ασ. 8,14 φύγε, ἀδελφιδέ μου, καὶ ὁμοιώθητι τῇ δορκάδι ἢ τῷ

νεβρῶ τῶν ἐλάφων ἐπὶ ὄρη τῶν ἀρωμάτων.

Ασ. Ασ. 8,14

Και η νύμφη ψάλλει. Ζαρκάδι γίνε, ελαφάκι γίνε. Τρέξε,
αγαπημένε μου αδελφέ, εις τα βουνά, όπου μοσχομυρίζει ο
αέρας. Και εγώ μαζί σου.